

Rådets konklusioner om vaccination af børn: succeser og udfordringer i europæisk vaccination af børn og vejen frem

(2011/C 202/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

1. MINDER OM, at i henhold til artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal Unionens indsats være et supplement til de nationale politikker og være rettet mod at forbedre folkesundheden ved at omfatte navnlig bekæmpelse af de største trusler mod sundheden; den skal også fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne på området folkesundhed og om nødvendigt støtte deres indsats og respektere medlemsstaternes ansvar for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet
2. MINDER OM, at i henhold til artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samordner medlemsstaterne indbyrdes og i kontakt med Kommissionen deres politikker og programmer
3. MINDER OM Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF af 24. september 1998 om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet⁽¹⁾, som kræver rettidig videnskabelig analyse, således at der kan træffes effektive fællesskabsforanstaltninger
4. MINDER OM Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 851/2004 af 21. april 2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme⁽²⁾, som støtter eksisterende aktiviteter, som f.eks. relevante fællesskabshandlingsprogrammer inden for folkesundhedssektoren, i forbindelse med forebyggelse af og kontrol med overførbare sygdomme, epidemiologisk overvågning, uddannelsesprogrammer og mekanismer til tidlig varsling og reaktion og bør fremme udveksling af god praksis og erfaring i forbindelse med vaccinationsprogrammer
5. ERKENDER, at selv om vaccination af børn er de enkelte medlemsstaters ansvar og der findes forskellige vaccinationsordninger i EU for så vidt angår deres faglige indhold, deres obligatoriske eller frivillige karakter eller deres finansiering, er der en merværdi i at behandle dette spørgsmål på europæisk plan
6. ERKENDER, at eventuelle fælles bestræbelser på at forbedre vaccinationen af børn også kan drage nytte af bedre synergi med andre EU-politikområder med særlig hensyn til sårbare grupper, f.eks. romaerne i visse medlemsstater
7. SER MED TILFREDSHED PÅ resultaterne af konferencen på ekspertplan »For en sund fremtid for vores børn — Vaccination af børn«, der blev afholdt den 3.-4. marts 2011 i Budapest, hvor deltagerne gennemgik succeser og udfordringer vedrørende vaccination af børn i Den Europæiske Union og understregede behovet for at opnå og opretholde en rettidig, høj børnevaccinationsdækning i både almindelige og undervaccinerede befolkningsgrupper, at have kvalitetsdata til at følge dækningen og overvåge vaccineforebyggelige sygdomme på subnationalt, nationalt og EU-plan og at koordinere og forfine kommunikationsstrategier, der er rettet mod undervaccinerede befolkningsgrupper eller dem, der er skeptiske over for fordelene ved vaccination
8. BEMÆRKER, at selv om børnevaccinationsprogrammer har været medvirkende til at bekæmpe smitsomme sygdomme i Europa, er der stadig mange udfordringer tilbage
9. MINDER OM, at den mest effektive og økonomiske måde at forebygge smitsomme sygdomme på er gennem vaccination, hvor der findes vaccination
10. NOTERER SIG, at stigende mobilitet og migration rejser en række sundhedsrelaterede spørgsmål, som også er relevante for vaccination af børn
11. UNDERSTREGER, at vacciner har ført til kontrol med, lavere forekomst af og endog udryddelse af sygdomme i Europa, der førhen medførte dødsfald og invaliditet for millioner af mennesker, og at den globale bekæmpelse af kopper og udryddelse af polio i de fleste lande i verden er glimrende eksempler på vellykkede vaccinationsprogrammer
12. NOTERER sig, at epidemier med mæslinger og røde hunde fortsat forekommer i flere europæiske lande, og UNDERSTREGER, at EU ikke har opfyldt målsætningen om at udrydde mæslinger og røde hunde senest i 2010 på grund af en lavere vaccinationsdækning på subnationalt plan end påkrævet, og MINDER derfor OM resolutionen fra Verdenssundhedsorganisationen (WHO) af 16. september 2010 om fornyet engagement i udryddelsen af mæslinger og røde hunde og forebyggelse af kongenit rubellasyndrom senest i 2015 og vedvarende støtte til en poliofri tilstand i WHO's europæiske region
13. UNDERSTREGER vigtigheden af at identificere og behandle befolkningsgrupper med øget risiko for vaccineforebyggelige sygdomme og NOTERER SIG samtidig betydningen af, at sårbare befolkningsgrupper er forskellige i de forskellige lande og regioner

⁽¹⁾ EFT L 268 af 3.10.1998, s. 1.⁽²⁾ EUT L 142 af 30.4.2004, s. 1.

14. OPFORDRER medlemsstaterne til:

- at vurdere og kortlægge barrierer og udfordringer, der påvirker adgangen til og rækkevidden af vaccinations-tjenester og forfine og/eller styrke deres nationale eller subnationale strategier i overensstemmelse hermed
- at gøre en indsats for at fastholde og styrke deres processer og procedurer for at tilbyde vacciner til børn med ukendt eller usikker vaccinationshistorie
- at gøre en indsats for at fastholde og styrke offentlighedens tillid til børnevaccinationsprogrammer og fordelene ved vaccination
- at gøre en indsats for at øge sundhedsmedarbejdernes bevidsthed om fordelene ved vacciner og øge deres støtte til vaccinationsprogrammer
- at styrke uddannelsen af sundhedspersonale og andre relevante eksperter vedrørende vaccination af børn
- at arbejde tæt sammen med lokalsamfundene med inddragelse af alle relevante aktører og netværk
- at identificere undervaccinerede grupper og sikre dem lige adgang til børnevaccination
- at sikre et tæt samarbejde mellem de relevante tjenester inden for folkesundhed, barnepleje og primær pleje om løbende opfølgning og evaluering af individuel vaccinationsdokumentation, herunder betimeligheden af vaccinationer fra fødsel til voksenalder
- at bestræbe sig på at forbedre laboratoriekapaciteten inden for diagnostik og overvågning af vaccineforebyggelige sygdomme
- at overveje brug, når det er relevant, af innovative vacciner, der har vist sig at være effektive og omkostningseffektive, til at opfylde udækkede folkesundhedsmæssige behov
- at overveje at indføre eller videreudvikle vaccinations-informationssystemer, herunder forbedret registrering, når det er relevant, og lægemiddelovervågningssystemer

15. OPFORDRER medlemsstaterne og Kommissionen til:

- at videreudvikle samarbejdet mellem de nationale og subnationale vaccinationstjenester, yderligere forfine og samordne overvågningen af vaccinationsdækningen og rapporteringssystemerne
- at gøre en indsats for at styrke overvågningen af vaccineforebyggelige sygdomme og forbedre informations-systemer og vaccinationsregistre, når det er relevant

- at overveje udformningen af metoden til anvendelse af fælles indikatorer for vaccination for at støtte EU-dækkende dataindsamling i tæt samarbejde med WHO
- at overveje, hvilke systemer og procedurer der kan bidrage til at sikre korrekt kontinuitet i vaccinationen af enkeltpersoner, når de skifter bopæl mellem medlemsstaterne
- at fremme en forbedring af vaccinationsprogrammer
- at samarbejde om at skræddersy tilgange og kommunikationsstrategier vedrørende bekymringerne hos dem, der er skeptiske over for fordelene ved vaccination
- at udveksle erfaringer og bedste praksis for at forbedre vaccinationsdækningen blandt børn mod vaccineforebyggelige sygdomme i almindelighed og blandt undervaccinerede befolkningsgrupper
- med henblik på at lette udvekslingen af oplysninger mellem udbydere af vaccinationstjenester og med støtte fra Det Europæiske Center for Forebyggelse og Kontrol med Sygdomme (ECDC) og Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) at opstille en ikke-udtømmende liste over elementer, der foreslås til optagelse i nationale og subnationale vaccinationskort eller sundhedsbøger. Dette skal ske med behørig respekt for medlemsstaternes egne folkesundhedspolitikker, idet der tages hensyn til de elementer vedrørende vaccinationsattester, der er anført i bilag 6 til WHO's internationale sundhedsregulativ. Disse oplysninger bør være let forståelige inden for EU

16. OPFORDRER Kommissionen til:

- at sikre synergi mellem fremme af børnevaccinationer og gennemførelsen af EU's relevante lovgivning og politikker med fuld respekt for de nationale kompetencer
- sammen med ECDC og EMA og i tæt samarbejde med og under hensyntagen til WHO's hidtidige arbejde at undersøge mulighederne for at
  - identificere almindeligt anerkendte retningslinjer og metoder til at nå ud til bredere befolkningsgrupper, herunder evidensbaserede forbindelser mellem vaccination og sygdomme
  - identificere almindeligt anerkendte metoder til overvågning og vurdering af vaccinationsdækningen og det reelle beskyttelsesniveau i samfundet

-
- identificere metoder til overvågning af offentlig støtte til vaccinationsprogrammer
  - lette udviklingen og gennemførelsen af kommunikationsstrategier over for personer, der er skeptiske over for fordelene ved vaccination, ved at give klare, faktuelle oplysninger om fordelene ved vaccination
  - fastlægge retningslinjer og værktøjer til at hjælpe medlemsstaterne med at udforme effektive kommunikationsbudskaber
- videreudvikle flersproget EU-vaccinationsressourcer til sundhedspersonale og offentligheden med det formål at give objektiv, lettilgængelig (webbaseret og/eller papirbaseret) og evidensbaseret information om vacciner og vaccinationsplaner, herunder vacciner, der anvendes i medlemsstaterne
  - fremme regionale og EU-dækkende projekter for at øge adgangen til vaccination for tværnationale undervaccinerede grupper.
-